

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 15

Presidència
de l'Honorable Sr. Josep Maria Costa i Serra

Sessió celebrada dia 30 d'octubre del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 6554/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a creació de l'autoritat de defensa de la competència de les Illes Balears. (**Ajornada**). 178

2) RGE núm. 8240/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a reconeixement dels costos d'insularitat. 178

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui, en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Sí, Sr. President, Carolina Torres substitueix Carmen Castro.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Bon dia, Sr. President, Isabel Llinàs substitueix Francesc Fiol.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Marián Suárez substitueix Esperança Marí.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Antoni Alorda substitueix Gabriel Barceló.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Encarnación Pastor substitueix Josep Juan Cardona.

I. 1. Proposició no de llei RGE núm. 6554/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a creació de l'autoritat de defensa de la competència de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

En relació amb el primer punt de l'ordre del dia d'avui aquesta presidència vol informar que s'ha presentat un escrit RGE núm. 9627/08, on se sol·licita l'ajornament de la proposició no de llei RGE núm. 6554/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Eivissa pel Canvi, relativa a la creació de l'Autoritat de defensa de la competència de les Illes Balears, a causa de la impossibilitat d'assistir a la sessió per part de la Sra. Marí i Mayans, ponent de la proposició no de llei en qüestió.

Per això se sol·licita als senyors diputats i diputades i atès l'establert a l'article 68.2 del Reglament del Parlament l'alteració de l'ordre del dia en el sentit d'ajornar el debat d'avui de la proposició no de llei abans esmentada.

Tothom hi està d'acord? Queda aprovat per assentiment.

I. 2. Proposició no de llei RGE núm. 8240/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a reconeixement dels costos d'insularitat.

A continuació passam al segon i darrer punt de l'ordre del dia relatiu a la Proposició no de llei RGE núm. 8240/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa al reconeixement dels costos d'insularitat.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el diputat Sr. Alorda per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, sembla que és una comissió un poc accidentada perquè jo també he de reconèixer que no som el ponent natural d'aquesta proposició no de llei i venc aquí accidentalment a defensar-la, però confii que amb els sabers que tenen tots vostès sobre el tema de la insularitat i que és una qüestió prou debatuda en aquesta cambra i prou viscuda i que tots en tenim sensibilitat la podrem defensar, més malament que bé, però que... ho treurem.

El tema del coneixement dels costos sobre la insularitat a la Unió Europea tots hem coincidit en nombrosos debats en aquesta casa que no està prou reconegut. Les dificultats que representa viure a una illa, desavantatges que tenim a tots els nivells i que tant hem discutit tant en una illa com en la doble i la triple insularitat, doncs no queden prou recollits a un tractat i amb tots els instruments que té la Unió Europea per intentar pal·liar situacions de dificultat. Parlam de més d'una dotzena de milions d'uropeus, un 3% de la població, unes 300 illes habitades que existeixen a la Unió Europea i que el cost afegit i les dificultats o els monopolis naturals que es produeixen a les illes en determinats supòsits, doncs no estan prou ben recollits.

Sabem que n'hi ha hagut que han afrontat aquests desavantatges amb distints instruments, fins i tot, la unitat de demanda de les illes a vegades s'ha truncat perquè n'hi ha hagut que han trobat solucions específiques a la seva situació. Una n'és per exemple les regions ultra perifèriques, que no és exclusiva evidentment de les illes, però que sí que a illes com Canàries, com Les Açores, com Madeira, com d'altres que tenen aquest estatus que és favorable a nivell d'inversions, a nivell de tractament, també ho són les illes o els territoris de baixa densitat. Un altre instrument que ha utilitzat la Unió per pal·liar costos excessius de determinades zones, per no parlar d'un supòsit ja institucional, no?, les que són estat dins la Unió que tenen un tractament, naturalment, molt distint, no sé si dir naturalment, però almenys no ho és per població, però sí que ho és institucionalment i per tant el supòsit de Malta amb la meitat de la població de Menorca, doncs no és compatible amb la regulació, no és conseqüent a la que vivim a les Illes Balears.

Això provoca situacions de greuge molt clars, ara per exemple, només de fons FEDER el 2007-2008, per dir el que tenim ara, parlam a les Illes Balears de l'ordre d'uns 100 milions d'euros, d'ajudes europees, mentre que Canàries, que té un milió i mig d'habitants -nosaltres en tenim un milió- en tindrà 470 gairebé 500 milions d'euros per a aquest mateix període. Canàries pot tenir un tractament distint, peculiar per la distància respecte a les Illes Balears, però per descomptat aquesta diferència tan notòria creim que la Unió Europea l'hauria de corregir, sense perjudicar per res Canàries, en aquest cas és per entrar tots dins el mateix tractament.

És davant aquesta reflexió alguns dels punts que es tracten a l'exposició de motius dels elements que realment suposen conseqüències pràctiques d'aquesta insularitat dins el nostre mercat i dins el nostre benestar. Les propostes que duim són sis propostes perquè el Parlament les adreci a les autoritats comunitàries i també a l'Estat com a interlocutor per fer-les valer.

La primera és la inclusió de totes les illes de la Mediterrània com a zones transfrontereres de la Unió Europea. Per tant, reconèixer que les illes sempre són frontera per una qüestió que la mar les uneix amb altres territoris, no és una frontera continental, però sí que és una frontera real. Vostès saben que un dels fons interessants que manté la Unió i al qual nosaltres donam tot el suport es el fons transnacional dins una categoria més especial, per ventura la més potent financerament, que permet finançar infraestructures són la categoria de les regions transfrontereres que precisament intenten pal·liar els desavantatges que pot suposar estar en una frontera. En aquest moment, feim un hospital per a població de Catalunya i França amb fons europeus i d'altres iniciatives de tot ordre que s'han duit a terme. Bé, idò en aquest cas s'exigeix que un territori per ser ultrafronterer no estigui a més de 150 quilòmetres d'una altra frontera.

Per tant, hi ha illes com Còrsega i Sardenya que per la seva proximitat o d'altres, que no tenen aquesta situació, la majoria de les illes de la Mediterrània són tractades com a zones transfrontereres, però les Illes Balears com les Cíclades a Grècia i alguna altra, poques illes europees no tenim aquest tractament, per mor d'aquesta distància que al final és un número, doncs, que pot variar, però sobretot més que demanar nosaltres el número de 150 quilòmetres, el que demanam és tractar com a transfrontereres les illes perquè malgrat que ja dic no hi ha terra, sí que hi ha l'aigua com a un element de frontera i podria ser una fórmula per compensar aquests costos d'insularitat.

L'altra qüestió és permetre sempre que dins les regulacions i sobretot, per exemple, la directiva de serveis i altres normes de política de competència i liberalització, es tenguí present el cas insular per permetre mesures pròpies si s'escaigués. Parlam que una illa promou sempre en determinada magnitud de competència monopolis naturals perquè no és atractiva per segons quin tipus de desplegament que convé que les tenguí present el regulador perquè si ho oblida, es trobarà que ha fet una regulació que no té prou present les nostres especialitats.

També demanam un estatut permanent per a les illes europees i aquí posam l'exemple de les regions ultra perifèriques, és a dir, reconèixer que el fet de ser una illa és també un element de desavantatge, un element que ha de tenir present per compensar la Unió, i que aquest reconeixement tant si és al tractat com si no estigués desplegat bastaria crear aquest estatut permanent, com es té per a les regions de baixa densitat o per a les regions ultra perifèriques, llavors ja discutiríem de qui són els fons que se li assignen, però suposaria entrar en un paquet de mesures específiques més ampli del que en aquests moments entrem.

Les Illes Balears dins un espai Interreg III-A és bàsicament aquest tractament del caràcter fronterer de les Illes Balears, reconèixer-nos com a transfrontereres, tant el que representa de frontera final de la Unió Europea respecte del nord d'Àfrica com fronteres interiors amb França i Itàlia. També, la possibilitat d'una política agrària específica per a les illes europees i la declaració de zona agrària agrícola desfavorida, aquí, crec que ho han aconseguit pel pes polític, més que per motius que puguin diferir dels que podrien al·legar les Illes Balears, tant Malta com Gozo. Creim que a les Illes Balears només hi hagi un percentatge baix que tenguí aquesta ajuda mentre que d'altres han aconseguit aquesta declaració de zona agrícola desfavorida per a tot el territori, creim que valdria la pena que ho valorés la Unió Europea.

Pensin que això pot tenir fins i tot efectes d'exclusions fiscals com per exemple determinats productes el tema d'IVA que serien molt atractius i interessants per a un sector tan deprimat com el sector primari a les Illes Balears.

Per últim demanam dins l'esquema de la Unió la creació d'una agència, que és la fórmula que ha arbitrat la Unió d'instituts propis per estudiar i afrontar objectius i programes específics de determinades... sectorials, en aquest cas demanam que sigui una agència europea per la insularitat, pels problemes i temes de la insularitat, creim que aquest gest polític de crear l'agència ja suposaria un avanç important de percepció, per tant de sensibilitat vers aquesta problemàtica i, indiscutiblement, tard o d'hora de recursos, que és del que es tracta, per afrontar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Marián Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Alorda, li anunciam que des del nostre grup, des d'Eivissa pel Canvi, votarem a favor perquè consideram que aquesta iniciativa és molt encertada, com també ha estat molt encertada -crec jo- l'exposició que ha fet el Sr. Alorda, mai no hauríem pogut pensar que era el diputat al qual no tocava fer aquesta defensa.

Deim que encerta aquesta iniciativa fonamentalment per quatre raons. En primer lloc, pel que exposa de reivindicació del fet insular. Aquest trec que d'alguna manera o d'una manera molt clara, defineix les Illes Balears i prova de la seva importància és el reflex estatutari que té, ja al seu article 3 i també a l'article 120 i també a alguna disposició addicional, quasi, quasi, es podria dir que d'aquesta iniciativa es podria entendre una interpretació molt flexible, com una mena derivada d'un mandat estatutari. Per tant, totes aquelles iniciatives que suposin la reivindicació d'aquest fet insular nosaltres pensam que són importants.

Una segona raó és perquè aquesta iniciativa el que més fa és contextualitzar al marc europeu el fet insular. Crec que és bo que quedi palès que els problemes que nosaltres tenim, aquestes característiques i els problemes derivats, no són exclusivament nostres, sinó que estan compartits per una sèrie d'altres indrets amb els quals també compartim els problemes. En aquest sentit, l'assenyalar el cost d'insularitat com a peça clau d'aquests problemes, també sembla que és una bona percepció.

En tercer lloc, també consideram que l'anàlisi que fa de les conseqüències de la insularitat és molt adequada perquè a més ho fa d'una manera àmplia, fa un ampli ventall de conseqüències, tant de tipus econòmic com social com mediambiental.

Després, ja per acabar, diríem que a aquest diagnòstic li correspon una bona sèrie de propostes de mesures per tant d'intentar pal·liar les conseqüències abans exposades. És interessant com s'assenyala que a un problema que és fonamentalment, diríem, econòmic, parlem de cost d'insularitat, se li dóna tota una sèrie de respostes que van més enllà d'una simple petició de finançament que probablement hauria estat el més fàcil i en comptes d'això es plantegen tota una sèrie de mesures de tipus, diríem, institucionals, de tipus organitzatiu, administratiu, de regulació, i, lògicament també, econòmic.

Una breu referència al tema de l'agricultura, pensam que és molt encertada aquesta sensibilitat cap a un sector que, si bé com a percentatge del PIB dins la nostra comunitat tots sabem que és reduït, és un sector al qual s'ha de tenir atenció, cura, per tant em sembla també apropiat que se li dediqui un punt específic.

Per tot això, per aquestes quatre raons des del nostre grup li reiterem el nostre vot afirmatiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el portaveu d'Unió Mallorquina.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, molt breument per manifestar el suport del nostre grup parlamentari a aquesta proposició no de llei. Evidentment consideram que és una proposició absolutament encertada, donam per reproduïts els arguments que han expressat els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula. Qualsevol mesura per lluitar contra la insularitat ens sembla positiva, que aquesta lluita també té connotacions, incidències a nivell de la Unió Europea és evident i per tant, l'articulació de tota una estratègia perquè la insularitat tenguí un reconeixement a aquest nivell europeu ens sembla interessant, encertat i per això tindrà el nostre suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la portaveu del Grup Socialista.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sr. President. Vagi per endavant l'anunci que el meu grup donarà suport a aquesta iniciativa del BLOC per Mallorca i PSM-Verds, ja que la consideram idònia i així ho hem manifestat en nombroses ocasions. M'han de permetre fins i tot una puntualització, la realitat de la nostra comunitat és més complexa que una simple insularitat, aquest seria el cas de Mallorca, però en el cas de Menorca i d'Eivissa hem de parlar de doble insularitat i si m'apuren de triple insularitat en el cas de Formentera, val la pena tenir-ho en compte.

És evident que estam en inferioritat de condicions en relació amb els espais continentals tant pel cost que representa el transport de matèria prima i el retorn dels productes industrials ja elaborats com també en relació amb els preus de mercat de tot allò que precisam importar que cada vegada és més, també en relació amb els estudis superiors dels joves de les nostres illes i aquí sí que he de reiterar la injustícia envers els que habitam a les illes que no són Mallorca amb més dificultats també pel transport d'energia, pensem sinó amb el gasoducte i amb les connexions elèctriques amb la península i entre illes i molt especialment en els serveis bàsics com sanitat i transport.

Per fer un poc d'història recordem que als tractats constitutius de les comunitats europees la insularitat no va ser objecte d'atenció especial, fet no sorprenent si tenim en compte que la comunitat europea es va constituir a partir de sis estats membres situats geogràficament al centre del continent. No va ser fins al Tractat d'Amsterdam de l'any 1997 que es va fer referència a les illes a l'article 158, que parlava de cohesió econòmica i social. De fet, la declaració 30 annexa al Tractat d'Amsterdam diu literalment: "La conferència reconeix que les regions insulars pateixen desavantatges estructurals vinculats al seu caràcter insular, la permanència dels quals perjudica el seu desenvolupament econòmic i social. La conferència reconeix per tant que el dret comunitari ha de tenir en compte aquests desavantatges i que quan allò es justifiqui es podran prendre mesures específiques a favor d'aquestes regions en vista a integrar-les millor al mercat interior en condicions equitatives." Això és el que deia el tractat.

Més tard, l'any 2001 el Tractat de Niça confirma la necessitat d'accions específiques destinades a les regions insulars a causa dels seus desavantatges estructurals que retarden el seu desenvolupament econòmic i social. Això foren, però, declaracions polítiques, no de caràcter jurídic, sense visió immediata d'aplicació pràctica.

Pel que fa als mitjans econòmics sí que és curiós realçar que durant el període 1994-1999 més del 90% dels habitants de les illes europees es van beneficiar de fons estructurals, però -mirin si és curiós- no pel fet insular, sinó perquè el seu nivell de PIB era inferior al 75% de la mitjana comunitària.

Bé, feta aquesta breu exposició, reiter que donarem suport als sis punts de la proposició no de llei i tan sols em permetran fer-li al grup proposant una observació, per si considera que val la pena tenir-ho en compte.

En el punt 4 demanam que les illes siguin incloses dins l'espai Interreg III-A, actuació que consta de tres eixos i deu mesures concretes. Però els territoris implicats en aquest programa Interreg III-A són diversos departaments francesos propers als Pirineus; i per part espanyola, les províncies de Girona, Guipúscoa, Osca, Lleida i Navarra, i considera que es pot optar a una subvenció Interreg III-A a les zones contínues a les anteriorment citades. I les zones contínues previstes de la banda espanyola són: Barcelona, Tarragona, Saragossa, La Rioja, Biscaia i Alaba, les seves subvencions no podrien excedir del 20% del total de la subvenció. Per tant, és un tema a tenir en compte si hem de fer la proposta que les Illes Balears siguin bé zona amb dret propi, bé zona contínua a les qual preveu aquest programa Interreg.

I quan parla del punt 5, la declaració de zona agrícola desfavorida, totalment d'acord, especialment pels problemes que tenen avui en dia tant les zones agrícoles com les ramaderes de la nostra comunitat autònoma.

Reiter, donarem suport total a aquesta proposició no de llei, ens sembla molt adequada. I tal com va dir el president Antich els dies passats a Pisa, durant el fòrum de diàleg Espanya-Itàlia, estam a favor del reconeixement de les illes com a regions transfrontereres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el portaveu del Grup Popular.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Per anunciar que el Grup Parlamentari Popular votarà a favor d'aquesta proposició no de llei. Amb l'exposició de motius hi estam totalment d'acord i també amb la motivació d'aquesta proposició no de llei. Igualment podem compartir la majoria d'arguments i exposicions que s'han fet aquí per part dels diferents grups que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Efectivament, ja s'ha dit, el cost de la insularitat és un tema prou debatut, és un tema que està totalment contrastat i crec que no s'hi pot estar en desacord. És un tema, com dic, amb el qual estariem sempre totalment d'acord. En definitiva, estam d'acord que es demani aquesta equiparació amb les regions ultraperifèriques, com pugui ser l'equiparació i tenir les mateixes compensacions que té Canàries. Pens que és molt fàcil posar-se d'acord quan la reclamació és a un tercer, en aquest cas el que es demana és l'equiparació a la Unió Europea.

Jo em deman, Sr. Alorda, si al Govern de l'Estat li hem de demanar alguna cosa, no pensa que li hauríem d'exigir el compliment de l'Estatut d'Autonomia? Jo crec que li serà difícil al Govern central demanar les compensacions que ens equiparin a Balears amb les regions ultraperifèriques, quan el Govern central no compleix allò que està obligat a complir per l'Estatut d'Autonomia. Trob a faltar idò, Sr. Alorda, per part del seu grup aquesta reivindicació. Permeti'm que li digui que al llarg d'aquesta legislatura no he trobat cap proposta del seu grup en aquest sentit. Una cosa és el discurs i una altra és posar-ho per escrit. La setmana passada en el debat de la comunitat vostès, el Grup del BLOC, varen fer un discurs reivindicatiu quant a finançament, però quan ho hem de posar per escrit ja baixam el to, baixa el nivell d'exigència.

Pens, idò, que aquesta proposició no de llei, tot i que hi estam d'acord, és com una cortina de fum per reivindicar el seu nacionalisme en un escenari que no molesti el Partit Socialista Obrer Espanyol. Pens, Sr. Alorda, que vostès, els dels BLOC, estan fermats pel pacte de govern i cregui'm que pens que vostès eren molt més reivindicatius quan estaven a l'oposició. L'evidència és que l'única proposta de resolució que presentaren en el debat de la comunitat era la que instava el Govern a començar les negociacions per fer efectiu el règim especial que disposa l'Estatut d'Autonomia; o sigui, que després d'un any i mig insten a començar les negociacions, un nivell d'exigència baix i que no es correspon amb el seu discurs.

El Grup Parlamentari Popular, Sr. Alorda, com ja li he anunciat, votarà a favor d'aquesta proposició no de llei. Pens que fent-ho quedarem molt bé tots, però sincerament crec que res més. Crec que no podem confiar que la Unió Europea financii el cost d'insularitat, el règim especial i l'Estatut d'Autonomia, Sr. Alorda.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portaveu. Vol fer ús de la paraula el proposant? Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc per agrair a tots els grups el suport, jo també crec que raonable perquè hem de fer pinya en aquest sentit i, com he apuntat al principi, la sensibilitat i conèixer perfectament quins són els costos de la insularitat i, com s'apuntava, de la plurinsularitat, com tenen molts d'aquests espais mediterranis arxipelàgics, però vaja, en tot cas nosaltres, un dels quals, crec que no cal apel·lar-hi molt.

A nosaltres sí que ens sorprèn, ja ho apuntàvem, que la Unió Europea no hagi arbitrat des de fa estona mecanismes en aquest sentit i tal vegada, s'apuntava des del Grup Socialista, aquesta possibilitat que la gènesi a partir de sis estats continentals en pugui tenir una explicació, perquè nosaltres sí que pensam que és evident que hi ha aquests desavantatges. I el nomenament d'Amsterdam i Niça no va representar operativitat realment per afrontar-los. Hi ha hagut per ventura poca unitat perquè les illes han cercat fórmules, cadascuna la que més s'adequava a les seves possibilitats, com ja hem apuntat, ultraperifèriques, de baixa densitat, o ser un estat propi i per ventura ha faltat aquesta

unitat. Jo no som tan pessimista com el Sr. Oliver i crec que si mantenim aquesta demanda que és de tal justícia, acabarà caient pes pel seu propi pes.

És evident que necessitam que l'Estat hi cregui i també que l'Estat ho compleixi. Jo només volia apuntar al Partit Popular que des del nostre grup defensam l'aplicació del règim especial des dels anys 90, no sé des de quan es va posar, des de l'any 78 que hi ha una constitució que diu que hi serà, l'Estatut actual ho diu amb més precisió, l'anterior ho deia més vagament, però sempre hi ha hagut aquesta reivindicació; i la nostra proposició no de llei d'avui parla de la reivindicació davant la Unió Europea, no parla que trobam que hi ha només polítiques en contra de la pobresa en el món, ni contra determinades situacions bèl·liques que viu el planeta, perquè justament hem situat avui la proposició no de llei en aquest tema. No és que els altres temes no ens preocupin, sinó que avui parlem d'aquest.

Amb la resta, no passi gens d'ànsia que qualsevol cosa que es plantegi, tant en el Parlament com allà on tinguem representació, a favor que hi hagi un tractament fiscal just per a les Illes Balears, el nostre grup hi serà. Amb una peculiaritat, sempre hem discrepat amb el Grup Popular que el gran problema sigui el fons d'insularitat. Nosaltres creim que amb l'Estat el veritable gran problema és el sistema de finançament, i els costos d'insularitat són un tema important, però menor, no com ho plantejava el Partit Popular; mentre que amb Europa no, segurament amb Europa el nostre gran debat és la insularitat.

Per tant, agraint aquest punt, dues precisions perquè m'ho demana el Grup Socialista sobre els punts 3 i 5. Sobre el punt 3, per ventura no m'he expressat bé en la meua primera intervenció, que nosaltres demanar el caràcter fronterer directe amb l'Estat francès. Per tant, que nosaltres entrem dins l'INTERREG, com Navarra i com Catalunya, perquè nosaltres tenim frontera amb França, però la tenim amb aigua. Per tant, no pretenem ser contigus dels que són fronterers, pretenem ser fronterers, per tant, jo crec que s'entén, volem entrar directament i no per la banda de contigus.

El punt cinquè em pareix que també era favorable a aquesta declaració i, per tant, només agrair aquesta defensa.

I un altre punt, ja que m'han fet el retret que no hem tractat tots els temes, hi ha un altre element quant a les illes i la Unió Europea que és el tema institucional. Nosaltres pensam que hi hauríem de tenir alguna mena de veu.

Hem parlat d'aquesta agència específica, però també per ventura aquelles assemblees legislatives insulars que varen tenir un cert protagonisme, han fet alguna iniciativa, per ventura s'hauria d'estabilitzar.

No he tocat el tema del principi de subsidiarietat, el tema de la participació en la presa de decisions europees. El tema institucional, en una paraula, perquè avui hem tractat estrictament aquests costos de la insularitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portaveu.

Demana si es pot aprovar per assentiment?

Entenc que sí.

Per tant, queda aprovada.

I no havent-hi més punts a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS